

[Gottschalck-Hansen.]

grænse antallet af de sager, som søges forelagt domstolene. Jeg finder det også rimeligt, at der tillægges det påtænkte direktorat, der jo i virkeligheden er en administrativ udvidelse af den nuværende overinspektion, en sådan myndighed, at en del af de sager, som direktoratet har behandlet, ikke, som det nu er tilfældet, skal forelægges socialministeriet og således gøres til genstand for en dobbelt behandling, der betyder spild af både tid og penge.

Med hensyn til efterværnet, som jeg tillægger meget stor betydning, er jeg i den heldige situation at være medlem af bestyrelsen for Københavns Amts Plejehjemsforening, og jeg kan bevidne værdien af et sådant værn, der følger børnene og de unge i de første og ofte meget vanskelige år, efter at de er frigjort fra børneforsorgen. Der kan noteres meget betydelige resultater af et sådant værns forstående og vejledende omsorg. Endnu er det jo kun på forsøgsstadiet, og jeg forstår, at loven skal revideres i folketingssamlingen 1962-63, men det beløb, et sådant værn er ansat til at skulle koste, er af en så beskeden størrelsesorden, at det næppe kan give anledning til nogen bekymring.

Hvad konsulentordningen angår, har denne bestået sin prøve på Fyn, hvor der i Odense har været udøvet en god og positiv konsulentvirksomhed. Jeg kan derfor også tilslutte mig denne nydannelse, idet jeg dog i udvalget ønsker oplyst, hvor mange konsulenter der ønskes ansat. Muligvis kan den højtærede minister allerede på nuværende tidspunkt give os nogen oplysning herom; det er interessant at vide, i hvilken størrelsesorden denne konsulentvirksomhed tænkes ført ud i livet.

Den foreslåede ordning med hensyn til forældrenes betaling, fastlagt gennem vejledende takster, kan jeg også tiltræde. Mit parti finder det ganske naturligt, at de respektive hjem ikke skal lukre på barnets anbringelse i et børnehjem, ligesom det er rigtigt med visse mellemrum at fastsætte vejledende takster for forældrebetalingen.

Sidst, men ikke mindst vil jeg udtrykke min tilfredshed med, jeg kan også godt sige glæde over, at man fremtidig inden for børneforsorgen vil lægge hovedvægten på anbringelse af børn i familiepleje og ikke

i institutioner, hvad enten disse så kaldes børnehjem, opdragelsesanstalter eller kostskoler, som de nu skal hedde. Jeg er enig med det ærede medlem fru Edel Saunte i, at navne og ord er noget, der er billigt og taknemligt, noget underordnet. Men rent bortset fra, at en privat anbringelse er betydeligt billigere end en institutionsanbringelse, er det også samfundsmæssigt set bedre for barnet og dets fremtid at vokse op i et godt hjem under familiære kår, sådan som de børn gør det, der ikke har været i den krisesituation, der kan siges at opstå, når et barn skal fjernes fra sit hjem og sit miljø.

Jeg kan med disse ord tilsige lovforslaget en velvillig og positiv behandling i det udvalg, som nu formentlig bliver nedsat.

Else Zeuthen: Allerede ved førstebehandlingen af lovforslaget af 10. december 1957 udtalte jeg en beklagelse af, at administrationsudvalget ikke havde nået at gøre også anden del af sin betænkning færdig, så vi kunne få en samlet behandling af hele denne lovgivning om børne- og ungdomsnævns. Det nu fremsatte lovforslag forekommer mig at vise, at jeg havde ret i denne betragtning. F. eks. er det min overbevisning, at den rolle, man tildeler landsnævnet for børneforsorg, nødvendigvis må øve indflydelse på, hvilken ankeinstans man etablerer, om denne f. eks. skal være en landsret med bistand af børnesagkyndige landsdommere, eller det skal være en specialret, således som foreslået af den højtærede socialminister. I jo højere grad man indskrænker landsnævnets funktion til at være ankeinstans og dermed giver den karakter af specialret, i samme udstrækning vil der være rimelighed for at lade den endelige instans være en af de almindelige retter. Men dette nævner jeg kun som et eksempel på den indbyrdes afhængighed mellem de to forslag, hvad der giver mig anledning til at takke den højtærede socialminister, fordi han har fremskyndet administrationsudvalgets endelige betænkning og dermed givet os lejlighed til at få en samlet behandling af denne lovgivning.

Nu har der ikke været meget tid for os til et særligt indgående studium af denne nye række forslag, og jeg skal derfor af-